

זכרון תורת משנה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת לך לך י"א מרחשון תשע"ג גליון תקפ"ח

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
6:08	5:33	4:34	
6:11	5:31	4:19	ירושלים
7:10	=	5:44	בארא פארק
6:54	6:33	5:29	לאנדאן

ותקח את הגר המצרית וכו' ותאמר שרי אל אברם המוסי עליך וכו' ישפוט ה' בני ובניך וגו' ותענה שרי ותברח מפניה וגו' (טז, ג-ה-ו)

להבין ענין שרה והגר, דהרי אברהם מגייר אנשים ושרה מגיירת נשים ובכאן רואים להיפוך, ששרה הרחיקה את הגר מלהתקרב להקדושה.

גם צריך להבין מש"כ "ותאמר שרי אל אברם המוסי עליך וכו' ישפוט ה' בני ובניך" (פסוק ה, טז) "בתרא מומילת ובניך נקוד, ומה משמיענו הכתוב בזה.

וגם מה שכתב ברש"י כל בייך שבמקרא חסר (דהיינו בלי אות י נוסף) וכאן זה מלא קרי ביה ובניך, שהכניסה שרה עין הרע בעוברת של הגר והפילה עוברת עכדה"ק.

והוא גם כן דבר הצריך הבנה עמוקה, היתכן על שרה אמנו שתכניס עין הרע בזולתה, הרי כל מעשיה היו לשם שמים בלתי לה' לבדו.

ובתורה איתא פשטים עד אין סוף, והנראה דאברהם אבינו ושרה אמנו ראו ברוח קדשם את הקליפה הקשה ביותר, קליפת ישמעאל העתידה לצאת מהגר המצרית, וגם ראו כל הצרות הקשות ועול הגלויות שעתידיים בני ישמעאל לשעבד רח"ל את בני קל חי ברוחניות ובגשמיות,

ברוהניות היינו לקדושת ישראל שרצו בכל עת לטמאם ולהורידם מקדושתם, ובגשמיות פשוטו כמשמעו באכזריות נוראה שהתנהגו כלפי ישראל כמובא במדרשי חז"ל ובפרט בעת חורבן בית מקדשינו, שסבלו מהם צרות רבות באכזריות נוראה ובערמומיות, כדוגמת מה שהאכילום הגים מלוחים ונאדות נפוחים וכו' כמובא בחז"ל כהנה וכהנה צרות יגון ואנחה עד אין שיעור.

ולכן רצתה שרה מאז ומקודם תיפק ומיד שראתה ברוח קדשה את העתיד לבוא, להכניע קליפה קשה זו ולבטלה לגמרי, בפרט כשראתה ש"ותקל גבירתה בעיניה", הודרוה ביתר שאת כדי להכניעה, ומעשה אבות סימן לבנים שכך יהיה בכל הדורות שיהיו נכנעים תחת בני ישראל.

ולכן הרחיקה אותה ואת נה מביט אברהם אע"ה לשעה ולדורות, דהיינו למענם אברהם ושרה ויצחק שלא יתקרבו אליהם, וכן

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת לך לך תשע"ג בארא פארק - ארה"ב

לדורות, לכל כלל ישראל לכל יגשו אל הקדושה ולא יהיה להם שום אחיזה בכלל ישראל.

והן אמת שהצליחה שרה להכניע את ישמעאל תחת יצחק, וכמ"ש בפרשת חיי שרה (ט, כה) "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו וכו'", וברש"י ד"ה יצחק וישמעאל, מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליד את יצחק לפניו עכדה"ק.

הרי דישמעאל נכנע תחת יצחק, אבל לא זכינו שיתבטל לגמרי כרצונה של שרה, ולכן היה להם שליטה בנו, אך ללא ההכנעה הזאת היה שבעתיים קשה והיו שולטים בנו שלטון ללא מיצרים לגמרי, ה"י.

ובזה יובן סיבת הדבר מה שהכניסה שרה אמנו ע"ה עין הרע בעוברת של הגר והפילה, משום שראתה ברוח קדשה שולד זה שייצא ממנה הוא קליפה קשה עד למאוד הרבה יותר מקליפת ישמעאל, וחס ושלום באם ייצא לאויר העולם, ולכן הפילה וביטלה לגמרי לאותו קליפה שהיה אמור לצאת מהגר.

וכן היה עבודתה אח"כ עם קליפת ישמעאל, להכניעו מה שיותר תחת אברהם ויצחק וכו'.

ובזה ג"כ יובן ענין הניקוד על יו"ד של תיבת ובניך, והמובא ברש"י שכאן זה מלא,

דהנה באות יו"ד מרומזו שלוש הסיבות להנהגת שרה כלפי הגר שהרחיקתה לגמרי מהקדושה, וכאמור שסיבת הדבר הוא כדי שיכניעו לגמרי תחת יצחק ועם ישראל, וזה מרומז באות יו"ד דהיינו יצחק ישראל,

וגם שיו"ד הוא מספר של קדושה, שכל דבר שבקדושה הוא בתוך עשרה ונקדשתי בתוך בני ישראל, דהיינו למען קדושת יצחק ולמען קדושת ישראל ברוחניות ובגשמיות, הרחיקה אותם שרה לגמרי לכל יתקרבו לקדושה.

ויה"ר שנוכח לשמירה עליונה ברו"ג באה"ק ובחז"ל וכל כלל ישראל בכל מקומות מושבותיהם, ונוכח לבני חיי אריכא ומוזני רויחא וסיעתא דשמיא ולרפואה שלימה, ולשמחה בשלימות, ולגאולה השלימה בבנין בית המקדש מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג.

דברי תורה ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

ולא תאמר אני העשרתי את אברם (יד, כב) ברש"י שהקב"ה הבטיחני לעשרני שנאמר ואברכך וגו' ע"כ. ולכאור צ"ב וכי אם יקח ממלך סדום את הרכוש יש בזה סתירה להבטחת הקב"ה, אדרבה הנה נתקיימה ההבטחה, שנתעשר ע"י נוצח במלחמה ולקח את כל רכוש סדום ועמורה, ע"ז נתקיים ההבטחה לעושר, והטענה שיאמר מלך סדום שהוא העשיר את אברהם, הרי טענה של שוטים היא, שהלא כל העולם ידעו ורעשו ממלחמתו של אברהם נגד המלכים ונצחום שלא כדרך הטבע, וידעו כולם שהרכוש שלקח במלחמה מגיע לו ביושר ובצדק, כדרך כל הלוחמים הכובשים מדינות ע"י מלחמה שכל רכוש ושלל המדינה הכבושה שלהם כדת וכדין.

ואולי י"ל עפ"י מש"כ בספר דגל מחנה אפרים (בשלה) וז"ל, ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא (טו, טז) יש לומר בזה בדרך רמז מה שהנני ה' ברחמי וברוב חסדיו, על דרך שאמר א"י וזלה"ה על פסוק (ירמיה יז, ז), ברוך הגבר אשר יבטח בד' והיה ד' מבטחו, וזה הוא תוכן דבריו, כי יש בוטח ומבטח ומובטח, בוטח הוא האדם שהוא בוטח, ומבטח הוא המבטח, ומובטח היינו אותו עילה שעל ידי זה הוא בטוח לבוא לאותו הדבר, והוא דרך משל, ד' יתברך הוא המבטח לאדם שיתן לו כל צרכיו ודי מחסרו כשילך בדרכיו, והאדם הוא הבוטח בזה, ומובטח היינו שהגם שהוא בוטח שד' יזמין לו בודאי פרנסתו, אך צריך עילה לזה שיהיה סיבה מאת ד' יתברך שעל ידה יתפרנס, או משא ומתן או שאר דבר, ואדם כזה עדיין לא הגיע להאמונה העיקרית, כי העיקר להאמין בד' שהוא לבדו הוא ואין בלתי, שאינו צריך לשום עילה וסיבה שעל ידי זה ימשך לו פרנסתו, כי הוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות, ואפילו שלא יעשה שום עילה ומשא ומתן ושום הכנה לפרנסתו, ד' יכול להזמין לו פרנסתו בחסדו הגדול, וזהו ברוך הגבר אשר יבטח בד' והיה ד' מבטחו, היינו המובטח שלו יהיה גם כן ד', שרק הוא לבדו הוא, ואין שום דבר שיהיה עילה וסיבה לפרנסתו או לשאר דבר שעל ידה יגמור הדבר שהוא מבטח לו, שאינו צריך לשום דבר ושום הכנה שיהיה עילה וסיבה, והכל הוא רק ד' יתברך, ואפילו כשיש לו הדבר על ידי עילה, יאמין באמונה שלימה שהוא ממש ד' יתברך שרצה לפרנס אותו בדרך זה, אבל לא שיהיה מוכרח הדבר על ידי סיבה והכנה, רק לבטוח בד' והו מהמדרגה גדולה, עכ"ל.

ויש להוסיף על דבריו מה שכתב בספר בית הלוי (מקץ) וז"ל במדרש רבה (מקץ פט ג) אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו המשך בעמי ב'.

לך מוארץ וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר ארצך (יב, א)
יל"ם לך לך מוארץ - ארץ לשון רצון, היינו לך לך מהארציות שהם שלך - מרצוניות שלך, לך לך מזה.
וכדברי הרה"ק מרן רבינו זוד מלעלוב זיע"א שפי" לך לך - זו גיי דרך, היינו שאומרים להלך לך מזמנו.

ומה הם ארציות האדם, הוי אומר מאכל ומשתה ושאר ענינים גשמיים,
וכדאי' בגמ' (גיטין ע.) סעודתך שהנאתך ממנה משוך

ניצוצי אש

דא"ח מפ"ב ק"ב
מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט
זיע"א

ידך הימנה,
אמנם "ל מתי מותר להתעסק בארציות ובגשמיות, לזה אמר
אל הארץ אשר ארצך - כשהוא בבחי' אשר ארצך, בבחי' מואה"כ ויחזו את הא-ל ויאכלו וישתו.

ועד"ז יובן כוונת אמרו ז"ל (שבת קט): כל האוכלין אוכל אדם בשבת לרפואה, דהכוונה לרפואה רוחנית, כי על ידי אכילתו בשבת קודש מתקן שאר כל האכילות שלא עלו למעלה כהוגן,
וכמו דיש נוהגין לומר לפני סעודה שלישית של שב"ק, כי בכח סגולות שלש סעודות אלו יתקן פגמינו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות,
ע"י מילוי רצון ה' מועלים שאר כל הרצונות מתאם לעילא, אל הארץ אשר ארצך.

דברי תורה המשך מעמ' א'

(תהלים ג) זה יוסף, ולא פנה אל רהבים, שעל ידי שאמר לשר המשקים כי אם זכרתי והזכרתי נתוסף לו שתי שנים. ורבים הקרו על המדרש מה שאמר בתחילה זה יוסף, וביאורו הפשוט, הנהגה באמת התורה התיירה לאדם ההשתדלות בצרכי גופו וכמשה"כ (דברים טו) וברך בכל אשר תעשה, וכו' ועיקר הענין "ל דהו כלל לאיש ישראל שיהיה לבו שוקט ובוטח בדי, והא התורה התורה ההשתדלות הוא משום דלא כל אדם יכול להגיע למדרגת הבטחון הגמור, וע"כ הותר לו ההשתדלות כדי שיהיה לו סיוע שיועך למדריגת הבוטח, וצריך כל אדם להחדש לו מלאכה ועסק כדי שיהיה נקל לו לבטוח בדי וכו' וא"כ שיעור ההשתדלות הנצרה אינו שוה בכל אדם, רק כל אחד לפי ערכו, דמי שיכול להגיע לבטוח במועט מלאכה, איז מה שירבה להשתדל יותר מכפי הנצרך לו לזה השיעור, כבר יחשב לו להטא נגד מדת הבטחון, כי הירבה להלך אחרי ההשתדלות ולא בטח, ומי שבטחונו עדין קטן משל חבריו ויכל לעסוק במלאכתו יותר מחבריו, עד שגם הוא יהיה יכול להשקט רוחו ולבו לבטוח בה, דעיקר בחינת בטחון הוא השקטת רוחו ולבו להשליך על ד' יהבו, וכו' שמרבה בהשתדלות יותר מכפי הנצרך, עונשו שמן השמים יוסיפו על הצטרותו להשתדלות, ולא יזמנו לו פרנסתו רק ע"י יגיעת בשר הדרך שבחר לו, והנה השתדלותו של יוסף שאמר לשר המשקים כי אם זכרתי אל פרעה, הוא השתדלות קטנה ופחותה שנוכל לשער, דהרי אין בו רק דיבור אחד, ובפרט כי ראה יוסף כי מן השמים הוא בא, דהרי יוסף הבין דכל מה שהובא השר המשקים לבית הסוהר וכן כל חלומיו הוא רק כדי שמהו הצמח גאולה ליוסף וכו' וכן שרואין אהנו שיוסף נענש גם על זה, הא מוכח מזה דכל כך היה בטחונו גדול עד כי גם זה המועט למותר נחשבה לו, ומזה הענין יזה גדול בטחונו מה שאין לשער משה, והוא שאמרו אשר שם ד' מבטחו זה יוסף ולא פנה אל רהבים, דלפי גדול בטחונו לא היה לו לפנות כלל אל רהבים ואפילו בדיבור קל, ע"כ"ל.

היוצא מדבריהם הק' שהצדיק השלם לא בוטח בשום דבר ולא סומך על שום עילה וסיבה לבד מהקב"ה ית' ויתעלה, ולכן הרמוש שבא לאברהם אע"ה וי"ב מלאכה היא עושר שהגיע לו ע"י עילה וסיבה, ויש מקום לתלות העושר בעילה ובסיבה שהיא הגורמת לא את העושר שהבוטח לו ע"י הקב"ה, אבל כפי שהבאנו לעיל שבאצל הצדיק אין שום עילה ושהו סיבה להבטחת הקב"ה, "והכל הוא רק ד' יתברך" כמ"ש הדגל הנ"ל, ולזאת לא רצה אברהם אע"ה לקחת הרמוש של מלך סדום מטעם זה, שלא יאמר מלך סדום אני העשירתי את אברהם, היינו שיאמר אמת שהקב"ה הביטח עושר לאברהם, אך אי היית הסיבה לקיום הבטחת העושר לאברהם אע"ה, וכדי שלא יאמר כן סירב אברהם לקחת ממנו כלום, ואמר שהקב"ה הבטיחני לעשרני באופן כזה שכולם יראו ועידו כי הכל הוא ד' יתברך לבדו והוא סיבת כל הניסבות. (לך דך תשע"א)

תורת אמת פנינים על הפרשה

ואעשך לגוי גדול והיה ברכה (יב, ב)
ארשב"ל ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים עליו אלוקי אברהם, ואברכך זהו שאומרים אלוקי יצחק, ואגדלה שמך זהו שאומרים אלוקי יעקב **יכול** יהא חותמין בכלול ת"ל והיה ברכה, כך חותמין **ולא בכלול (רש"י)**
הטעם לזה, והיה אותיות של ד', ואמר לו הקב"ה שהוא ידא נזכר בחתימה, כי אברהם הוא הראשון שע"י נתייחד שמו של הקב"ה בעולם,
וגבי יצחק כתיב ויברך אלוקים, ולגבי יעקב כתיב אלוקים לא יקרא כו' אבל גבי אברהם זכר שם ה' בברית בין הבתרים ואמר לו אנכי מגן לך שהוא מעין החתימה. (מהרש"א)

והיה ברכה (שם)
גדול כוחו של המברך שבידו גם לגדף ח"ו. (ברכת מרדכי)

כי היה רכושם רב (יג, ו)
ריבוי העושר מוזק לנפש כמו הדם לגוף. (רבינו בחי')

וירק את הניבין (יד, ד)
איתא בגמ' (נדרים לב) איכא למ"ד דהוריקו בדברי תורה, והוא פלא מה זה הזמן בעת זה לד"ת,
אבל הענין הוא (כמ"ש לעיל יב, ב) שזכות התורה הוא חרב, שע"י וביזה הזכות בגין הקב"ה לאברהם ונלחם עבורו, על כן כל שהמלאכה כבודה יש להעמיק יותר בהלכה ולשנן את החרב, וכן עשה אברהם הוריק את הניבין בהלכה עמוקה, עד שהיה לרם קשה להבין והוריקו. (והו דאיתא מגילה ג.) **מיד וילין יהושע בתוך העמק ואר"י מלמד שלן בעומקה של הלכה.** (העמק דבר)

ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבה וכו' (יג, ח)
פי אפילו עשה לך אדם דבר שלא כהוגן אל תקפיד ולמד מהלל ענוותן זכור לטוב. (ספר היראה)

וישא לוט את עיניו (יג, י)
אין ראות העין מועיל שהלב עיוור. (רבי שלמה אבן גבירול)

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה (טו, ו)
בגמ' (סוטה מה): ופסקו אנשי אמנה, א"ר יצחק אלו בני אדם המאמינים בהקב"ה, ופירש"י ש"מאמינים בה' - בוטחין בו לוותר ממנום לנוי הידור מצוה ולהוצאת שבתות ימים טובים, מלשון רש"י נראה מי שהוא קפצן ואינו מפור מממונו להידור מצוה הרי זה חיסרון באמונה. (מצווה ועושה)

והאמין בה' (שם)
בזכות האמונה שחשבו לכאמרו יתברך, יותר מחיותם, וקפצו לים עד חוטמם וכו' להעלות במעלה יותר ממלאכי השרת. (קדושת לוי)

והאמין בה' (שם)
דרשו חז"ל בילקוט תהילים על מאמר הכתוב (תהילים לב) והבוטח בה' חסד יסובבוהו אפי' רשע ובוטח בה' חסד יסובבוהו, וכיוצ"ב כתב הרמב"ן במאמר האמונה והבטחון בסופו וז"ל: נמצא כי המאמין יתכן שירא שמה יגרום החטא, אבל הבוטח אינו ירא שמה יגרום החטא.

והאמין בה' (שם)
אין בעולמות שום טבע והרגל לומר שכך מתנהג העולם תמיד, רק הכל מחדש וברצונו מחדש הטבע כל יום, ואינו אומר שזה שר"י אתמול יהיה גם היום. (קדושת לוי)

סיפור מפסוקי הפרשה לכבוד סעודת מלוה מלכה הנפשות שהציל רבי שמואל

זאת הנפש אשר עשו בחרן (יב, ה)
מעשה באלמנה צעירה, מטופלת ביתומים רבים, שהתגוררה בעירו של אחד מהצדיקים הנסתרים שבארץ רבי שמואל. פרה חולבת היתה לה, לאשה, ומזכירת חלבה פירסה האלמנה את משפחתה.

באחד הימים ארע דבר נורא, הפרה צנחה ארצה ונפתה נשמתה! כסף על מנת לקנות פרה חדשה לא היה לה, לאלמנה. לפיכך נשארה המשפחה האומללה ללא מקור מחיה. הדבר הגיע לאוזן הצדיק נסתר ר' שמואל והרעיד את ימיו נפשו. הוא לא נח ולא שקט עד אשר השיג את הסכום הדרוש וקנה פרה חדשה בעבור האלמנה והיתומים.

המצווה שקיים שהיא השבת נוטה הלחם למשפחה בישראל, מילאה את לבו של הצדיק שמחה גדולה עד אין קץ. וימים רבים לאחר המאורע היה מתעניין ודורש בפרנסתה של האלמנה המרוצה היא מן הפרה. היה מבקש לדעת, השורה ברכה בתנובת החלב? הבאים לקחות רבים לקנות חלב? ועוד כהנה וכהנה שאלות, שכולן התעניינות בגורל האלמנה והיתומים.

באחד הימים כששאל רבי שמואל כמנהגו על אודות הפרה, פנתה אליו בתו היחידה, הצדקת מלכה ע"ה. "אבא, כך אמרה, "יה נכון שיש מצוה חשובה לתמוך באלמנה וביתומים, אך אותה אלמנה ואותם יתומים, שעליהם אתה מדבר, מצבם רחוק מלהיות נורא ואיום. מדוע אפוא, אבא, מרעיש אתה עולמות סביב הפרה שקנית, כאילו מדובר במצוה חשובה, העומדת ברומו של עולם?"

שמע רבי שמואל את דברי בתו, והשיב לה **במשל:** "מעשה אדם שפרנסתו היתה מזינת צמר ועורות כבשים. נסע האיש בעגלתו העמוסה ליריד המתקיים בעיר פולטובה. בדרכו התכוון ללון באכסנייה על הדרך. כשראה האכסנאי את העגלה העמוסה בצמיר ועורות, חפץ לקנות פיסת עור קטנה על מנת לתפור ממנה כובע לראשו. אך הסוחר, ששמע את הבקשה, צחק בלבו. "אני, הסוחר הגדול, אתעסק בעסקה פשוטה שכזו?" ונקל אמר לאכסנאי: "ראה, הן זוהי טרחה מרובה לפרוק את כל חבילותי על מנת למכור לך פיסת עור קטנה, שכמעט אינה מביאה לי רווחים..." שתק בעל האכסנייה ולא אמר מנומה, מי הוא שיטריח, בגלל הכובע שלו, את הסוחר הדגול?"

בבוקר, לאחר שהחליף כח, המשיך הסוחר בדרכו אל היריד. אך שם נכונה לו אכזבה. מסיכה כלשהיא, בלתי ראויה לעין, כלל לא הצליח למכור את סחורתו! אמנם היו אנשים שהתעכבו ליד עגלתו ובחנו את העורות - אך איש מהם לא ביקש לקנות! בתום ימי היריד, נמצא עצמו הסוחר מעמיס את כל סחורתו על העגלה. כפי שהגיע לפולטובה, כן יצא ממנה, מאומה לא נגרע מסחורתו, בדרכו אל עיר מגוריו שוב עבר ליד אותה אכסנייה בה לן בדרך אל היריד. גם עתה ביקש להנפיש קמעה. כשהתקרב עגלתו אל פתח בית האכסנייה, ראה את האכסנאי לגד עיניו. "הן, אדוני, פנה אליו בנימוס, "הן ביקשת לקנות אצלי עור לתפירת כובע, אם כן, המותן רגע ואפרוק את חבילותי, וזאת תוכל לבחור את העור המבוקש!"

לשמע דבריו של הסוחר הסתמנה הבעת פליאה על פני משרתו. "אדוני, לחש, "רצוני לשאלך דבר מה, מדוע כשהיינו פה בפעם הקודמת והאכסנאי ביקש לקנות פיסת עור, סירבת לפרוק את החבילות למלא את בקשתו, ואילו עכשיו באת אתה אליו והצעת לו לקנות, מבלי שהוא ביקש?"

לכך היתה תשובתו הן המותן בפניו של הסוחר: האינך מבין? בדרכי אל היריד קייתי למכור את כל סחורתי ביריד, ולכן לא רציתי להטריח עצמי סביב מזכירת פיסת עור קטנה. אך שונה ממצב בעת, ביריד לא הצלחתי למכור מאומה, וכל תקוותי התנפצו ועתה, מנסה אני להרויח אפילו את המזכירה הקטנה הזו..."

הצדיק הנסתר רבי שמואל הפנה מבטו לעבר בתו, "את, בתי, עדין רכה בשנים וחיים ארוכים משתרעים לפניך עוד תסיפיקי למלא את ימיך ושנותייך במצוות ובמעשים טובים לרוב. כן, בתי, עוד תסיפיקי לעשות ב"יריד" הרבה "עסקים" מצליחים וגדולים... אך אני - אני אדם זקן שחזרתי בתשובה בסוף ימי, נמצא אני בדרכי חזרה הביתה. ב"יריד", לא הצלחתי לעשות מאומה, בירד החיים על צברתי מצוות ומעשים טובים די הצורך. ולכן עתה, בהיותי בדרך הביתה, משתדל אני לאגור כל מצוה המזדמנת לי. כל מצוה ומצוה טוב נחשבת עתה בעיני כ"מציאה" ושש אני עליה כמנצח שלל רב. וזאת, בתי, עודך שואלת מדוע מרעיש אני עולמות בגלל פרה אחת?"

הרה"ק רבי משה האלברשטאם משינאווא זי"ע נולד ביום ט' מנחם אב שנת תר"ב כבט בכורו לאביו הרה"ק בעל דברי יחזקאל זי"ע, כפי הנראה נקרא משה ע"ש זקינו הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע, (אמו הייתה בתו של ר' מרדכי מהאלשיץ זצ"ל חתן הארי' דבי עלאי שהיה חתן הישמח משה).

כשהי' בטל ילדותו נתייתם מאמו, ונתגדל בבית דודו הרה"צ ר' משה אונגאר זצ"ל חתן הרה"ק הדברי חיים זי"ע, שגר בצאנז, ומשום כך זכה ליצוק מים על ידי זקינו הגדול מצאנז, וממנו שאף מלא חפניים קדושה ויראת שמים, והי' מקושר אליו בכל נימי נפשו.

ומספר כי פ"א אמר הדברי חיים זי"ע לנכדו החביב: 'משה'לע אני מקנא בך שקל לך להיות ירא שמים שנולדת בלי שום גשמיות רק כולו רוחניות, ומספר כי כשהיה הרה"ק בעל הפארת שלמה מראדאמסק זי"ע בצאנז, התבונן ברבי משה'לע שהיה אז בחור צעיר לימים ועמד מאחורי כסאו של זקנו הק' בעל הדי"ח, וכה התפעל הצי"ק מפני הקורנות של הבחור הצעיר עד כי שאל את בעל הדי"ח מי הוא אותו הבחור, ענה לו הדי"ח 'נכדי הוא וכבר נושא מאות יהודים על כתפיו'.

פ"א התבטא אביו שמי שישלך כך וכך נדו, יחתן עם בני ר"מ אליו, והי' שם גביר אחד החסיד מגזע היתום ר' מאיר צבי הירש טענענבוים וסילק מיד את הסכום, אביו לא רצה לחזור מדיבורו ונעשה חתן אצלו, החתונה התקיימה בין יהודי' לסוכות, ובעת החתונה הי' זקינו הדי"ח מתפאר במחותרות ואמר כי המחוח קרוב יותר ממנו בדוד אחד להרבי ר' העשיל מקראקא זי"ע.

גם אחד חתונתו נשאר מקושר בלוי' לזקנו הק' מצאנז זי"ע ועד כדי כך נהי' מקושר אליו כמסופר שלאחר חתונתו נסע פעם לצאנז ומשם חזר לבית חמו בעיר בריגעל, בבואו העירה ראה את האבי"ד דשם וסיעת מרחמיהו נוסעים על עגלה, שאל להם לאן פניהם מועדות, והשיבו שנוסעים לצאנז, מרוב השתוקקות להיות בצאנז ביקש מהם שיקחוהו עמם אף שרק עכשיו חזר מצאנז, והסכימו בתנאי שיקח רשות מזו הרבנית, ועשה כן.

כשבאו לצאנז, התנהלה שיחה בין חסידי צאנז עם אורחים מפולין, הללו ספרו שאצלם אפי' הרביים הבלתי מפורסמים יש להם עדה של אלפי חסידים, פתאום יצא הדברי חיים מתדרו ואמר: אם הייתי רוצה הי' לי חסידים רבים, והסיבה שאין לי מפני שנת רוצה, ומדוע אני רוצה, מפני שאסור, ובאמרו זאת הבחין בכבוד העומד שם שרק אתמול נפרד ממנו, טפח הדי"ח על כתפו ואמר! אתם רואים, משה'לע שלי הי' רבי למאות חסידים.

עוד בחיי אביו מסר לו הרבנות בעיר שינאווא כמה שנים קודם הסתלקותו, וקראו 'הרב הצעיר', ואחר הסתלקות אביו בשנת תרנ"ט מילא מקומו בשינאווא הן ברבנות והן באדמו"רות ואלפי חסידיו אביו נהרו אליו,

ומספר נכדו הרה"צ רבי אביש קנר זצ"ל בספרו אוהל קדושים וז"ל שם: עובדא ידענא דבשנת תרנ"ט כאשר החסידים שמו עיניהם בו שילמא מקום כי"ק אביו הגה"ק משינאווא זי"ע קרא אליו החסידים אנ"ש הסרים למשמעתו ואשר להגל פרנסתם נוסעים ברכבות (ביניהם היו שני החסידים ר' משה יוסף מצאנז אשר האחד היה שדכן והשני שוכן לסוחר) ואמר להם 'אתם הלא נוסעים הרבה ברכבות ובעגלות בקשה לי אליכם, אל תדברו ממני אל תספרו על התנהגותי, אל תספרו ממני מופתים אל תדברו ממני כלל וכלל'.

בעת נשיאותו נודע שמו לפועל ישועות ורבים ניושעו מפיו, מסופר שפ"א הסתבך אחד מחסידיו במשפט פלילי והקטיגור הי' ידוע כשונא ישראל, ביום המשפט ברכו בהצלחה ושיהי' להקטיגור מפלה, כשהחל המשפט, הקטיגור שעמד לשאת דברו צנח לפתע ארצה ומת, הדבר נודע לרבים וגרם לקידוש השם גדול.

עוד מסופר כי אחד מחסידיו הי' סוחר של פטריות, פ"א ראה שמתחין יורד, חשש שיפסיד ממנו רוצה למכור מרה, התייעץ עם רבו, הוודה לו שלא ימכרו עכשיו רק ימתין לשנה הבאה, ואז ימכור בריווח, ולשנה הבאה לא גדלו פטריות ונתעשר מאוד.

הרה"ק הדברי יואל זי"ע שבת פעם אצל הרה"ק רבי משה משינאווא זצוק"ל וסיפר כי בעת חלוקת הפשיטיא שמע הרה"ק שכמה מן המסובים משבחים את הפשיטיא שהיא טעמה ביותר עמד הרה"ק ממקומו ויצא לבית המבשלות ושהה שם כמה רגעים וזוהר שלמהו וסיפר להמסובין שהמבשלת היא יתומה ענייה וכאשר שמע שהמסובים משבחים את הפשיטיא רצה להחיות את נפשה והלך לבשרה שתבשילה מצאו חן בעיני המסובים.

הרה"ק ר"מ משינאווא זצוק"ל אמר פעם בדיחה לאיש אחד שהיה רגיל תמיד לומר בדיחות ואח"כ א"ל הטעם שאמרתי לך בדיחה הוא למען תדע שגם אני יכול לומר בדיחות ואעפ"כ אינני אומר. (י"ג אהרות)

מסופר על הרה"ק רבי משה משינאווא זצוק"ל שכשהגיע זמן חצות לילה ומרוב חולשתו לא הי'ה ביכולתו לירד ממטתו הי'ה מפיל עצמו מן המטה לארץ. (שיח זקנים)

מופלא היה רבינו במידת ההסתור שבו, כל ימי חייו עמל להסתיר גדולתו וקדושתו מעיני הבריות, חסידיו ובי"ב מקולם לא זכו לראותו בשכבו ובקומו, בהנהגתו ובהליכותיו בסדר לימודיו ושיעוריו, בשמיעו פסיעות אדם מתקרבת אל דלת חדרו היה מחזיר את ספרו אשר למד בו לארון, כך שהלה שנכנס לא ידע מאי קני רבנא, כך נראו פני הדברים גם לעת עמודו לתפלה בציבור, כאשר ניסה ככל יכלתו להסתיר עבודתו הק'. ככל מעשיו כך גם מעשה הצדקה היו בסתר, חילק הן רב לצדקה, אבל מבלי שידע איש, כי כך היה דרכו היו לו כמה וכמה ארנקים וכל אחד היה מוכן עבור משהו מהנצרכים, ככל הכנת הצדקה היתה עבודה שלימה אצלו והיה מיוחד לכל מטרה ומטרה סכום מסוים, ואמנם כן לאחר פטירתו מצאו במגרותיו כמה וכמה ארנקים כל אחד עם הסכום המוכן למסירה.

סיפר אחד ממשמשי בקדוש, פעם אחת כשהייתי בחדר הסמוך לחדרו והוא חשב כי אני ישן כבר, ראיתי כיצד יהודי בשם רבי יונה לייב מטשחוב בא אליו והוא נתן לו סכום גדול כדי שיוכל לקנות סחורה, שכן הסוחרים לא רצו יותר למכור לו בהקפה, ראיתי שהסכף היה מוכן ומזונה בארנק מיוחד ורק חיכה כנראה שאיש, ומי יבין בסוד קודשים, וכדאנתו לממונם של ישראל כן היתה זהירותו בכבודם, כנודע בצאנז ובשינאווא הקפידו שהחסידים לא ישוהו בחג הפסח במחיצת הרבי, אלא יסעו לביתם לקיים מצות 'והגדת לבנך', והנה שני חסידים לא חפצו לוותר על שהייה בחג בחצר קדשו והחביאו עצמם עד להפלת מנחה בקרב פסח, נאלץ הרה"ק להזמיןם לשולחן, באמצע עריכת הסדר נשפך לאחד מהם היין על המצות וחבירו שנבהל צעק בקל 'חמץ' התרעם הרה"ק ואמר 'המצה היא חמץ? חז' לבייש יהודי זה חמץ'.

לפני הסתלקותו אחר מלחמת העולם הראשונה, כשעדיין לא הי' ממשלת פולין פשוטה על גאליציע אמר שאי נו רוצה להיות ביחד עם פולין הרשעה ולפלא ששבועות מספר אחר הסתלקותו השתלטה על גאליציע.

ביום ה' י"א מרחשון שנת תרע"ט אחר הצהרים עשה חוידים והתכונן לעלות השמימה, ולא נתן לשום איש להביט בפניו, וכך נתמשך עד למחר שק, בעת הסתלקותו עמד שם הרה"ק מנאסד וידיו תלויות למטה ועיניו זלגו דמעות, אמר הרה"ק משינאווא: מה הוא רוצה ממנו, הבינו שעושה פעולות להחזיקו בחיים, ונתאסף קהל גדול סביב ביתו בשמעם מצבו, וביני לבני בא הרופא ואמר שרגעיו ספורים, וכששמעו הקהל דבריו, נדחפו כולם הביתה, שרצו להיות בשעת יציאת נשמה, ומפני זה לא הי' אורז זך לנשימה הי' קשה עליו הנשימה.

ביקש הרה"ק משינאווא מהקהל ליצאת, אבל אף אחד לא יצא, אז אמר שאם לא יצאו יגלה חסאם שעשו מיום הולדם, וכששמעו זאת ברחו כולם החוצה.

הי' שם גם הגה"צ ממאדא ובני הרה"צ אבדי"ק האלאש, הגה"צ ממאדא הי' עוד חסיד של אביו הדברי יחזקאל, והמשך אחד הסתלקותו לנסוע לבנו ר"מ, וגם הוא רצה ליצאת.

אמר הרה"ק משינאווא לא לכם נתכוונתי ואמר: כתוב (תהלים) 'רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנהו', הפשט היא כך 'רבים' היינו אנשים רבים העומרים סביב איהו בן אדם 'מכאובים' רק 'לרשע' והיינו שקשה אנשים רבים לרשע, אבל 'יהבוטח בהו' דהיינו לצדיק 'חסד יסובבנהו' טוב לו לאנשים רבים עומדים סביב, אבל מה אעשה שאין זה לפי כוחותי, והגה"צ ממאדא ובנו נתנו לו קוויטל האחרונה בימי חייו, ואח"כ לבש השטריימל וביקש מים לשתות ועשה ברכה ועלה בסערה השמימה.

מקום מנוחת קברו בעיריה צאנז שבפולין ליד קבר זקינו בעל הדברי חיים מצאנז זי"ע.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקים

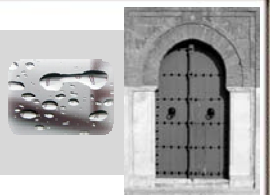
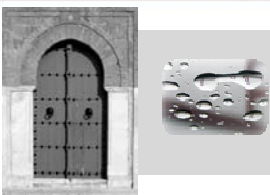
יום שב"ק י"א חשוון - הלה אמנו ע"ה (ב אלמים רח) במימין בן יעקב אבינו משה'לע ק"ה- (ב, ש"ו) רבי משה כ"ז ר"מ בפדוה' בן הש"ך (תנ"י) רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטיבעניוביל- ב' מאור עיניים (תקנ"ה) רבי יעקב ב"ר יצחק דוד גינצבורג מפרדא - רבי יעקב (תקנ"ה) רבי מרדכי מאלק ב"ר יוסף חז- גדולת רבי מרדכי- חתן רבי שלמה מסוואראן (תרפ"ה) רבי דוד שלמה רבינאוויש מקובורין ב"ר נח נפתלי חתן ר"מ מוועיגל (תרע"ט) רבי יהודה לייב חסנן ב"ר רפאל - ב' אור יתל (תרצ"ג) רבי ארי' לייב כהנא אב"ד אפאהיא ב"ר יצחק אייזיק תל' הייט'ל וחתן הפס"ו מדיענעש (תש"ג) רבי אברהם ב"ר יצחק מתת'י מסלונים ב' יסוד העבודה (תרפ"ה) רבי זאב וולף ב"ר אברהם קיצע'ס מטולצ'ין תל' מן בעשטי'ק יו"ע (תקמ"ח) רבי ישראל דב' מסטעפן ב"ר דוד (תרפ"ה) רבי נחום ב"ר אברהם מוואדיק (תרפ"ה) רבי אהרן ב"ר יצחק מטשטודיץ- תפארת אהן (תרפ"ט) רבי אברהם יצחק וינבורג מקליינווארין ב"ר מרדכי יהושע מדיקל- פני יצחק, מלל לבהרע (תש"ח) רבי משה הלברשטאם משינאווא ב"ר יחזקאל שרוא (תרע"ט) רבי ישכר בער הלוי ראטענבערג מוואדיסלב ב"ר יעקב יצחק אלהן מסשענסטכאוו (תרפ"ה) רבי יהודה יהושע חיים ב"ר שאול צדקה ר"י פורת יוסף מ"ם (תשנ"ג)

יום ב' י"ג חשוון - רבי ברוך ב"ר אברהם מקוסוב ב' יסוד האמונה ועמוד העבודה (תק"ט) רבי פינחס סגל הרוזין דיון דק"ק פראג - תל' הסמ"ע (ת"ח) רבי יוסף כהנן ב"ר יהואל מיכל אביו של הקצוה"ח (תקל"א) רבי משה סגל לוינעצן אב"ד וויטצען ב"ר אפרים (תרל"ה) רבי יהודה ארי' ליווא חוקן מפרדא ב"ר צ"ב הי"ד אהנון ושגפ' שנת ה"א ר"א (ש) רבי ישראל דוב בער ב"ר דוד מסטעפן (תרפ"ה) רבי אברהם יצחק אב"ד סטופצא ב"ר אברהם - משיכיל איתון (תרס"ה) רבי אהרן וויס ב"ר שמואל צבי אחיו של האמוני יוסף מספיעקא אב"ד בעדעקאוויץ ומונקאטש (תרצ"ב) נעקח'ש רבי אברהם מילר ב"ר ישראל פרילב מסטולין-קרלין הי"ד (תש"ג) - מתתיהו בן יוחנן בן שמועל כוה"ג (תקנ"ג) רבי צבי ב"ר מאיר מצ'וועטקוב אבי האחים הק' מנגלישבורג וב' ההפלה (תקפ"ה) רבי אליעזר קאליר אב"ד קלן - רבניץ - אור חדש (תקס"ג) רבי לייב בעל ה'סוירוסים מטעקיש- מוהילב-הברון (תשס"ה שמי שתבוזה צה"ח ישתחב קבורו בטרם בער שב"ק ויהושע (תקנ"ה) רבי שמואל פרינקל מדארג ב"ר שרגא פייבל ב' אמרי שפר (תרפ"ה) רבי אברהם ישעיה ב"ר שמריה חסך קרליץ ב' חוון אש (תש"ח) רבי שלמה ב"ר נחום מרדכי מטשטודי'קוב ב' דברי שלמה (תש"ט) רבי עזרי'ל חסידא ב"ר משה נחום (תקצ"ג) רבי יצחק ב"ר ארי' לייב מגדולי וילנא (תקצ"ד) רבי יצחק ב"ר אשר חיים ונח האומים אב"ד ק' ברעסל'ה (תקנ"ה) רבי משה קאלישער (תקנ"ה) רבי יחזקאל מיכל הלוי מגלינא ב"ר אשר לעמל (תקנ"ט) רבי יצחק זאב עפשטיין אב"ד קאלמייא ב"ר נחמן צבי (תש"ט) רבי דוד מקליץ חתן דא"מ ב"ר ישעי' מושיקאט מפרדא (תרפ"ד) רבי יעקב ישראל רבינויץ מחרסון ב"ר פנחס מקאלינעוועב (תש"ה) רבי אלעזר מנחם מן ב"ר עזריאל ש"ך ר"י פונובי' ב' אבי עזרי' (תשס"ה) רבי מנחם מנדל מקוסוב ב"ר יעקב קופל חסיד בעל אהבת שלום (תקנ"ה) רבי מרדכי זאב אורנשטיין מלוב' ב"ר יעקב (תקנ"ה) רבי יעקב קאפל מטיסמניץ - תלמיד רבי משה לייב מסאסוב (תקנ"ה) רבי משה'לע חסיד טוועטקו ב"ר חיים יצחק מטשעניוביל (תשנ"ח) רבי יהושע ב"ר שלום רונפלד מקאמינקא (תרפ"ה)

בשערי ימי המעשה (ג)

נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג

לבהמה לחיה ולעופות. (מדרש שוחר טוב)
מעשה בעובד כוכבים אחד ששאל את רבן יוחנן בן זכאי: אמר לו: אנו יש לנו מועדות ואתם יש לכם מועדות, אנו יש לנו קלנדה, סטורגליה וקרטיסיס, ואתם יש לכם פסח עיצרת וסוכות. איזה יום שאנו ואתם שמחים? אמר לו רבן יוחנן בן זכאי: זה יום ירידת גשמים. מניין? שנאמר: "לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו" (תהלים סח יד). מה כתיב אחריו? "מזמור הריעו לה' כל הארץ" (תהלים סו א). - "כהנים, לויים ישראל" לא נאמר, אלא: "כל הארץ". (דברים רבא ז, ז)

אמר רב יהודה: גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה, שנאמר: "יערוף כמטר לקחיי", ואין לקח אלא תורה, שנאמר: "כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזובו". רבא אמר: יותר מיום שניתנה בו תורה, שנאמר: "יערוף כמטר לקחיי", מי נתלה במי? - הוי אומר: קטן נתלה בגדול. (תענית ז.)

אמר ר' תנחום בר חיאי גדולה ירידת גשמים ממתן תורה, שמתן תורה שמחה לישראל, וירידת גשמים שמחה לכל העולם, לבהמה ולחיה ולעופות, שנאמר פקדת הארץ ותשוקקיה (תהלים סח ז). (מדרש תהלים מזמור קיז). (חמשך יבוא בעיני)

הבה ונישא תפילה לק-ל חי וקיים:
אבינו אב הרחמן מודים אנו לך על שהתחלת להוריד לנו גשמים מיד עם תפילותינו, ומקווים ומצפים שימשיך לדרת הגשם ביתר שאת ובקביעות, ותיתן לכל צמח את מחסורו ומזונו. השם הטוב והמיטיב לכל-אנו מודים לך על שאתה חומל על האדמה שצמאה למים, חומל על השורשים המכפשים מים למען שמך הגדול והגורא, למען הצדיקים החיים הזקוקים למים כדי לחיות את נפשם. חרי אתה זן ומפרנס לכל תמיד ואינך נותן לרעב לבוא לעולם לבוא חי, ובטרם נקרא אתה תענה-ותרעיף עלינו גשמים, פתחת לנו היום את אוצרך הטוב!!! ומאוצר מתנות חיים חוננתנו. אגא העלה לנו טללים והורד לנו גשמים, השקה את השדות הרווח את היבול - אנו צמאים לחמשך חסדך במתנת הגשמים.

מדברי חז"ל על השמחה בירידת גשמים
אמר רבי פנחס שאל פולפיס אחד את רבי יהושע בן חנניה אי זה יום שכל העולם שוים והאומות משתחוים להקב"ה, אמר לו יום אחד הכל שמחים אימת, כיון שהגשמים עומדים להן הכל מצירין, וכיון שיורדין הכל שמחין ומקלסין להקב"ה... אמר רב תנחום בר חיאי גדולה ירידת גשמים ממתן התורה, שמתן תורה שמחה לישראל, וירידת גשמים שמחה לכל העמים והכל העולם

השמחה בירידת גשמים לעולם
ידוע הוא כי אצל צדיקים וקדושי עולם מודרות הקודמים היו ימי גשמים ימי שמחה והיו שמחים מאוד בזמן ירידת הגשמים בפרט ובזמן החורף בכלל.
הטעם לסיבת השמחה בזמן ירידת גשמים הוא על שאנו שמחים ומודים להשייית על כל הטוב אשר גומל אותנו, ואין מילים בפינו להודות על חסד הגדול אשר הוא עושה עימנו בכל עת שכול זמן חיותנו על פני האדמה לעולם לא חסרו לנו מים, ולא חסרו המים בעולם, לכן בטוחים אנו שהשייית מלך רחמן רוצה להשפיע לנו את מתנת הגשמים במהלך חורף זה-ולכך את השנה בגשמים בעיתם.
ולכן צריכים אנו ממש להתאמן בכל כוחותינו להיות שמחים, ואף להבטיח ולזמר להי שנסתדל לחיות בשמחה עצומה בירדת הגשם. ונודה מקרב לב ונכיר בטובתם של גשמים ונאמר תודה - אלף אלפי אלפים ורוב רובי רבבות ברכות והודאות, אנו צריכים להודות לשמו על כל טיפה וטיפה שמוריד לנו, חרי כל הברכות שאנו מברכים, כל האוכל שאנו אוכלים צומח בכוח המים, כי מים הם חיים לעולם ואננו יכולים לחיות בלעדיהם כלל.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

מולא טבא וגדיא יאה
בשמחה ובחידוה, נשגד בואת טנא מלא ברמות, להאי חסידא ופרישא, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי חמדה, פרי עץ חיים, יו"ש חוב"ט, משנתו דן ונקי, האי גברא רבא פה מפיק מרגליות, משפיע ומורה דרך, הגאון הצדיק פא"מ,
ה"ה מודינו רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א
בן ב"ק מרן אדמו"ר הקה"ה י"ט ז"ע א'
להגל שמחת פדיון הבן לנכדו **אלתה אלעזר מנחם** בשעתו מ"ז
בן להתנו החשוב והמפורא, צנמ"ס, שמו מהללים ה"ה הרה"ג רבי **משה דוד מוטצין שליט"א**
יה"ד שיוכה לרוות נחת מומנו ומכל יוצ"ת, והילד יגדל ויתעבד לאלילא רברבא כוקיני הק"ן ב"ק מרן אדמו"ר הקה"ה י"ט ז"ע א', ומשמחה זו וישפע לכל ישראל שפע קודש אמי"ר. המערכת

ברכת מזל טוב נאמנה
בשמחה לבב ובדידות עוז נשגד בואת טנא מלא ברמות לקדם ממודינו וידידנו הנערץ והיקר, פאר המיידת והמעלות, בנש"ק מגא"ת, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, תומך ולהב לגלוינו הק', מסור ודבוק למרן אדמו"ר הקה"ה י"ט ז"ע א' אשר אהבו וחייבנו מאוד.
ה"ה הרבני הנכבד הרה"ח ר' ברוך פינחס רבינוביץ שליט"א - לייקוד להגל שמחת אירוס הנכד, המצויין בתו"ש ה"ה **דוד יצחק אייזיק הי"ו** יתן לו אלוקים מטל השמים ומשמני הארץ רוב נחת ושובע שמחות ישרו באהלו תדיר בבדיאות גופא ונחורא מעלא, ואך טוב וחסד ושמחה תמיד ירדפנהו כל הימים, והיווג יעלה ויפרה יפה יפה.
זכות גליון זה נתנדב ע"י רבי **ברוך פינחס רבינוביץ שליט"א** להגל השמחה. בזכות יומי הרבים לאלפים יוכה לברכות שמים מעל וכת"ס.

רב ברכות ושובע שמחות
בשיד ושבה הננו לברך למעלת ידידנו היקר, מחשובי אנ"ש לרגל שהשמחה במעונכם, ה"ה המחוחתנים החשובים
הנה"ח הרב יוסף ארי' רבינוביץ שליט"א
לייקוד - ארה"ב
ואביו הדגול והנעלה הרה"ח
רבי ברוך פינחס רבינוביץ שליט"א - לייקוד בשמחת אירוס הבן- הנכד עם בת ידידנו היקר והנעלה מיקודי אנ"ש
הנה"ח הרב שמואל אלי' פרידמאן שליט"א
בארא פארק - ארה"ב
ענבי הגפן בענבי הגפן, יהי רצון שתזכו לרוב נחת ושובע שמחות וכל טוב סלה.
מעתיבת - המערכת - המערכת וקהל חסידיו לעלוב

ברכת מזל טוב
הנני לאחל לך חבוי יקיר, בכל לשון של חיבה, האברך מכלכה, כלי מחויק ברכה, כשמו הטוב כן תהילתו, מוקושר לרבינו יה"ד **יצחק מנחם פולק הי"ו** לרגל הולדת ביתך בשעתו מ"מ יה"ד שתזכה לנחת קדושה מנחה, בשמחה תמידית. מעתיבת וברכת ידיךך - **שלמה עמאר**

לעילוי נשמת
ה' ישראל יהודה בן ר' **צבי ז"ל פרוקפורט** נלב"ע י"א חשוון תשנ"א. ת. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בני ידידנו הר"ר **שמואל דוד פרקפורט הי"ו**

לעילוי נשמת
האיש החשוב, נכדת הרה"ח הבעל שם ממיכלשטאט מרת **יתכא בת הר"ר מאיר ע"ה**
העזעל
נפטרה ט"ו חשוון תש"ע. ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לברך לידידנו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, איש חמודות ברב תבונות, תורה יר"ש וחסידות אצלו צמודות, מחשובי מתפללי בית מדרשינו בורו פארק, דבוק ומקושר לרבינו שליט"א
הנה"ח ר' שמואל אלי' פרידמן הי"ו - בארא פארק - ארה"ב
להגל שמחת אירוסיתו בתו"ש הנעלה החשובה תחי' עב"ג בשעתו מ"ז יה"ד שיוכה לנחת מהם ומכל יוצ"ת, ויזכו לבנות בית אמון בישראל לתפארת המשפחות החשובות, מיט א גזונטע אידישע שמחה תמיד.
גליון זה נודב לזכות ידידנו רבי **שמואל אלי' פרידמן שליט"א** להגל השמחה.

לעילוי נשמת
האיש היקר, רחמי ומוקוד רבנו ר' **אהרן ב"ר אברהם ז"ל שרביט** נלב"ע י"א חשוון תשס"ב. ת. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בני ידידנו היקר הי"ו לנאדאן

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' **תנו נטע בן הר"ר שמעיה ז"ל שושיצקי** נלב"ע ט"ו חשוון תשס"ב בשם טוב. ת. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בני ידידנו הנעלה מחשובי אנ"ש הר"ר **טובי' שושיצקי הי"ו** - לנאדאן

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לברך לידידנו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, איש חמודות ברב תבונות, תורה יר"ש וחסידות אצלו צמודות, היקר שבעריקו, בנש"ק, עדין הנפש
הנה"ח ר' יוסף ארי' רבינוביץ הי"ו - לייקוד - ארה"ב
להגל שמחת אירוסיתו הבן המופלג בתו"ש ממצוייני ישיבת סלבודקא
הנה"ח ר' דוד יצחק אייזיק הי"ו ע"כ ה"ה הכלה החשובה בשעתו מ"ז יה"ד שיוכה לנחת מהם ומכל יוצ"ת, ויזכו לבנות בית אמון בישראל לתפארת המשפחות החשובות, מתוך שובע שמחות וכת"ס.
גליון זה נודב לזכות ידידנו רבי **יוסף ארי' רבינוביץ שליט"א** להגל השמחה.

ברכת מזל טוב
להבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש היקרים, מלא וגדוש בתו"ש ומיידות טובות, ומצויין בנועם מידותיו והליכותיו הנעימים
החתן דוד יצחק אייזיק רבינוביץ הי"ו - לייקוד - ארה"ב
להגל שמחת בואו בבית האירוסין בשעתו מ"ז יה"ד שיוכו יעלה יפה לשם ולתפארת, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל ע"ד הסלולה מרבוה"ק, כל הימים אמי"ר.

לעילוי נשמת
האי גברא רבא ויקריא, גריס באורייתא תדיא ולא מחויק טיבותיה לנפשיה, רוצ"ה, וקובע עיתים לתורה
הרה"ח ר' הלל יחיאל פולק ז"ל בן הרה"ח ר' אליעזר ז"ל נלב"ע י"א מרחשוון תשע"ב. ת. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בני ידידנו היקר ומשפחתו שיחיו